

Det gamle postvæsen bevares på udvalgte forsyningsområder – eneret på breve på op til 250 g – og vi lægger ligesom de øvrige aftalepartier vægt på, at der bevares en god service over for borgerne. Det har vi tillid til sker, og den forpligtelse påhviler jo fortsat Folketinget.

Forslagene er meget velbeskrevet i begge lovforslag, ligesom den aftale, som partierne bag lovgivningen kan stå inde for, giver et vægtigt bidrag til beskrivelsen af, hvordan systemerne er tænkt udført.

I Det Radikale Venstre er vi meget optaget af, og vi tror på, at systemet kommer til at fungere.

Vi kan give forslagene vores fulde støtte.

Jette Gottlieb (EL):

Det postforlig, som regeringen har indgået med bl.a. SF om omdannelsen af postvæsenet, kan kort karakteriseres som en udvidelse af det indre marked til også at gælde posttjenester. Det skal være jagten på højst mulig profit, der ligger til grund for, hvordan Maren i Kæret skal have sin post bragt ud.

Alle har i fremlæggelsen lagt vægt på, at der ikke skal være serviceforringelser; men hvordan kan man sikre, at Maren i Kæret får sin post bragt ud hver dag? Det er jo temmelig dyrt, når det skal helt ud i kæret. Hvordan kan man sikre, at Marens søster på øverste etage i den gamle etageejendom ikke skal ned at hente sin post i stuen? Hvordan kan vi sikre os, at posten kommer ud hver dag, og hvordan kan vi sikre, at de tyndt befolkede områder får deres post med samme serviceniveau, som der hidtil har været?

Er det konkurrencen og omkostningerne, der skal bestemme, eller er det ikke? Ifølge forslaget er det konkurrencen og omkostningerne, der skal bestemme. Derfor føler jeg ingen form for garanti for, at vi ikke vil se en udvikling som den, jeg antyder.

Nu har EU jo ikke bestemt, at markedskræfterne skal gælde i det danske postvæsen. Nej, det er noget, som regeringen og forligspartierne selv har fundet på, for EU har ikke bestemt noget konkret om postvæsenet – endnu da. At SF her sammen med regeringen går i spidsen med at liberalisere postområdet, bekræfter desværre de bange anelser, vi har haft, nemlig at SF nu også er villig til at sikre, at EU's indre marked med markedskræfternes frie spil uhindret skal gælde på et af den offentlige sektors kerneområder.

Hidtidige erfaringer med liberaliseringer og privatiseringer har kun været nedslående. Den

ideologi, der ligger bag, har ikke og får aldrig hold i virkeligheden. Ved at sikre, at private firmaer kan overtage postvæsenets ydelser, opnår man kun, at de faktisk overtager dem, og at de ikke fastholdes i postvæsenet. Hvis der er nogen, som ikke synes, at sporene fra Postgiroen skræmmer, så vil jeg da gerne høre et par argumenter om, at det var en stor forbedring.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi nu må melde ud med, at Enhedslisten hverken kan støtte lovforslag nr. L 81 eller L 82 om postvæsenet, som de ser ud nu, ikke fordi vi finder, at postvæsenet i dag fungerer optimalt, men de ændringer, der skal til, går i en helt anden retning. Vi vil meget gerne være med til at ændre postvæsenet, så vi kan få et postvæsen med høj service, lave takster og tilfredse ansatte.

Befordringspligt og eneret hænger uløseligt sammen, fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget. Desværre er der i de lovforslag, der her foreligger, ikke denne sammenhæng.

Enhedslisten vil derfor foreslå, at befordringspligten reelt modsvares af eneret til og med f.eks. 1 kg, som man har været vant til, og vi går gerne højere op. Hermed undgås, at de private postfirmaer bringer post ud, hvor det kan betale sig, og Post Danmark må nøjes med at bringe ud, hvor det ikke kan betale sig, men hvor de skal gøre det.

Det betyder også, at lovtjeksternes trusler om at bemyndige ministeren til yderligere at kunne begrænse Post Danmarks eneret skal væk. En sådan bemyndigelse til den til enhver tid siddende trafikminister garanterer jo ikke engang den meget begrænsede eneret, der ligger i ministerens forslag, og vil i øvrigt kun give private postfirmaer yderligere lyst til at erobre de lukrative indtjeningsområder og lade hånt om de mindre lukrative.

I bemærkningerne til lovforslaget lægger trafikministeren op til, at lønudgifterne i højere grad end hidtil skal styres, men alle hidtidige erfaringer viser, at styring af lønudgifterne betyder fyring af ansatte. Nu har trafikministeren jo tidligere besvaret spørgsmål om antallet af stillinger i postvæsenet, der er blevet sparet væk, og han har i samråd redegjort for, hvordan disse såkaldt bortrationaliserede stillinger har været årsag til, hvad man kunne kalde problemet med, at posten ikke kom ud til tiden.

Med de forslag, der nu foreligger, vil man sikre en bedre service og med færre lønudgifter. Det forekommer ikke helt ladsiggør lig.

Enhedslisten vil gerne være med til at sikre en